

**DUHA Klub
Dlažka Přerov**

pořádá

Vánoční turnaj v šachu

Termín:

sobota 23. 12. 2023

Místo:

Klub Dlažka, Palackého
1, Přerov - 2. patro
budovy

Právo účasti:

Turnaj je otevřen pro všechny zájemce o šachovou hru.

Systém hry: švýcarský na 6 kol

Tempo hry: 15 min. na partii pro každého hráče

Časový program: 9:30 – 9:55 prezentace, 10:00 – 13:00 turnaj, 13:15 zakončení

Startovné: 100 Kč. Ženy, děti, mládež do 18 let a seniři nad 60 let 70 Kč. Členové Klubu Dlažka 50 Kč

Ceny: Nejlepší hráči obdrží věcné ceny, ceny pro nejlepšího žáka a seniora, všichni účastníci obdrží vánoční dáreček!

Vánoce, Vánoce přicházejí, šachujme přátelé!!!

COUNTRY VÁNOCE

16. 12. 2023 19:00 – 22:30

FREĎÁCI

Hosté – Jak se patří aneb to nejlepší z Moravy!

HUDBA K POSLECHU I TANCÍ!

Duha Klub Dlažka zve do Klubu Tepla

Horní náměstí Přerov.

KDO PŘINESE DÁREK, DÁREK DOSTANE.

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO.

Olomoucký kraj

Předprodej www.dlazka.cz nebo Intex či Hudební nástroje v Přerově do 16.12.2023 za 150,- (sleva ZTP, děti a studenti 50,-). Na místě 200,-. Pro členy Dlažky vstup zdarma.

Akce je podpořena Statutárním městem Přerov a Olomouckým krajem.

DUHA KLUB DLAŽKA

(Palačekino 1, Přerov, 750 02 dlazka@dlazka.cz www.dlazka.cz 603 886 644) zve hračce, lyžaře, sněhaře, saňkaře i bobáře (samostatně dospěle či rodiče s dětmi od 4 let) na akci

ZIMNÍ

RODEO

1. - 4. 2. 2024

„Lyžáři a sněžňáci všude zase rodeo s Dlačkou budou!“
Najazd vykaran, lyža, bobky a příjď s námi pozdravit soby z kopce dolu pust to šusem, večer písniš zapij džusem, pohodu vstřiběj celým tělem, proto sem přece všichni jedem!

Místo: V super základně v Pohoranech u Olomouce **GPS:** 49°40'38,865"N, 17°23'2,870"E

Ubytování po 4 - 6 (je zde místní povlečení a posívané deky a polštáře). V dosahu sjezdovek a ležící na lyžařské běžecké trase Nizkého Jeseňku. Menší sjezdovky jsou v okolí, blízké velké středisko Karlov.

Strava: Zajištěna od čtvrtě večere do nedělní snídaně (pokud pojedete v pátek či v sobotu mimo základnu, pak dostanete balíček na cestu).

Doprava: Auty (máte-li volno a dejte vědět), Busem.

Program: Program - vše na sněhu, stolní hry, hudba, ...

a) Individuální: Lyžování, běhky - ideální místo, dostupná sjezdovka v Hrubé Vodě připravené blízke Jeseňku (Karlův a Dolní Morava), bobování, saňkování, zimní ZOO Kopeček, olomoucké atrakce (řádkupní centra, aquapark, ...)

b) hromadný pro děti - bobování a hry venku či v místnosti.

c) večerní = hry stolní a setkání s přáteli + kyary (vezmele-ll)

Nebude-li snít - bude program sportovní turistický!

Pozor: Počítejte s tím, že účastníci mladší 15 let mají program do 21:30 a pak ve 22:00 večerku!
Prezence: Od 16:45 ve čtvrtě či v pátek.

Cena 144,- (Platbe až v roce 2024!!!).

Slevy: ČKD - 30,- Kč/den. Účast jen dvě noci 222,- Kč. Děti do 14 let včetně 44,- Kč/den.

S sebou: Vše potřebné na hory + dobrou náladu + hudební nástroj + přezůvky

Vedoucí akce: Mussur + další mají vedoucí

Duha Klub Dlačka pořádá:

EXPEDICE

YKSONJAR II.

3.-5.5. 2024

RAJNOCHOVICE

Cena: dospělí 1000,-, ČKD sleva 100,-
dítě 4-6let 800,- ČKD sleva 100,-
dítě 6-10let 900,- ČKD sleva 100,-
Doprava: vlastní
Začátek: 3.5.2024 v 16:00hod
Konec: 5.5.2024 v 18:00hod

HRY | HUDBA | ZÁBAVA | DOBRODRUŽSTVÍ

Zveme tatínky s dětmi 4-10 let na 2-ročník expedice. Ubytování chaty a chatky, strava a pitný režim zajištěn, program dobrovolně volitelný. Pomozte ulevit ženám a užijme si víkend plný zábavy s dětmi

Plati storno podmínky uvedené na www.dlazka.cz

řáší se Zdeněk Černošek
z.černošek@gm.dil.com
607258018

Příměstské tábory 2023 aneb léto s Dlažkou v Přerově

V létě 2023 jsme pro děti v Přerově připravili osm příměstských táborů. Každý tábor byl jinak motivovaný, takže od začátku sezóny bylo z čeho vybírat. Naši vedoucí nachystali pro děti bohatý a zajímavý program, vymysleli spoustu her, které jsme chodili hrát nejen do Michalova a na Lagunu, ale některé jsme kvůli dešti nakonec museli hrát i v naší základně v Rybárně. Dvakrát týdně jsme jezdili na výlety – v úterý vždy do Hostýnských vrchů (Tesák, Troják, Maruška, tábor v Rajnochovicích), ve čtvrtek pak na nějaké zajímavé místo v okolí. Některé děti byly z táborů tak nadšené, že se vraceli na další, a strávili s námi větší část léta. A my jsme za to rádi. 😊

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kdo se na organizaci a realizaci příměststáků v Přerově podíleli. V první řadě mé kolegyni a kamarádce Alici Šrámové, ale samozřejmě také všem našim hlavním vedoucím, oddílovým vedoucím i praktikantům. Odvedli jste skvělou práci a za to vám všem moc za celou Dlažku děkuji. 😊

A teď už neváhejte a začtěte se do následujících stránek, ze kterých se dozvíte, co všechno se na našich letních příměstských táborech dělo. 😊
Petra Novotná 😊

záhadách Olympu.

Čtvrtý den jsme strávili ve Vrtuli, kde děti našly v bludišti Mínotaura a statečně ho odtud vyhnaly.

Poslední den jsme si vyzkoušeli vyluštit hádanky, které sřežily dveře na Olymp, a dostali se tak k bohům, kteří nás obdarovali dobrým jídlem a chválou.

HPT 2 – Naše smysly

V pondělí začalo naše dobrodružství, ve kterém jsme si zopakovali, zda známe naše smysly. Ráno začalo vše normálně, děti se rozloučily s mamkou nebo taťkou, zkrátka se svým doprovodem, a šly si hrát. Po zvolení kapitána a rozdělení do družstev vedly naše kroky ven, kde nás čekala svačina. Právě během svačiny se to stalo. Není jisté, zda to bylo právě svačinou nebo nápojem, ale všechny děti z ničeho nic přišly o sluch 🙊🙊🙊. Nezbyvalo nám tedy nic jiného, než se zkusit dorozumívat pantomimou 🤡🤡. Při napínavé hře "já mám... Kdo má..." se všichni snažili pomocí celého těla sdělit ostatním, jaké zvíře má na obrázku. Všem se to moc

HPT 1 – Bohové Olympu

První příměstský tábor započal a děti si hned vyzkoušely, jaké je to být polobohy, když se musely nepozorovatelně dostat k příšeře. Den plný seznamovacích her a dobrodružství jsme ukončili společnou výrobou týmových vlajek.

Druhý den jsme se s polobohy vydali vyšplhat až na Olymp, kde sídlí naši řečtí bohové...

Třetí den napadla polobohy monstra a museli se kvůli tomu vyléčit lektvarem, který si vysloužili skrze čtyři záudné úkoly od bohů. Naštěstí úspěšně, a tak mohli pokračovat v

povedlo, už jsme mysleli, že se nám sluch vrátil, ale na úplně uzdravení to nestačilo. Děti slyšely jen na jedno ucho. Museli jsme se na to pořádně posilnit výborným obědem. Čaroděj, který nás o sluch připravil, na nás sice poslal pořádnou bouřku, ale my jsme se nedali. Po obědě nás čekala další zvuková hra a všechny děti byly tak šikovné, že zvládly dojít až k cíli. Tam na ně čekala nejen

sladká odměna, ale hlavně zjištění, že jsme zvítězili nad čarodějem a náš sluch je úplně v pořádku.

Druhý den nás čekala dlouhá, místy až nebezpečná cesta. Po včerejší zkušenosti s čarodějem, kdy se mu podařilo nás všechny připravit o sluch, jsme si tentokrát dávali pozor, aby nás nedostal. Pro jistotu jsme to vzali přes Kyčeru, myslím, že do toho kopce se mu nechtělo za námi a myslel si, že nás dole dostane. Ale to se pěkně přepočítal. Nahoře jsme se pořádně posilnili, rozhlédli se po okolí, kde by na nás mohl číhat a opatrně, potichoučku 😊😊 se vydali opačným směrem. Nejspíš nás tam ještě někde hledá 😊😊. S tímto pocitem se nám šlo mnohem lépe a cestu dlouhou 7 km jsme všichni zvládli na jedničku 🍌🍌🍌. Po obědě se vydalo 7 statečných pokořit ještě Marušku 🍌, zatímco ostatní už raději odpočívali na hřišti. Tento den se nám vydařil. Souboj s čarodějem jsme dnes vyhráli na celé čáře.

Ve středu ráno si děti vyzkoušely další ze svých smyslů: chuť a čich. Společnými silami jsme připravili těsto na perník a upekli. Provoněl nám celou klubovnu 😊, ale než se do něj děti mohly pustit, musel vychladnout, a protože přestalo pršet, vydali jsme se všichni ven. První zastávka byla u majáku. Další cesta vedla do Michalova, a právě tam se to stalo. Čaroděj!!! Jako pomstu za včerejší únik nás připravil o čich a chuť zároveň 😊😊😊. Připravil si pro nás těžké zkoušky, ale my jsme je všechny zvládli, a ještě jsme se u toho dobře bavili 😊😊. Už při obědě se naše smysly vrátily, ale pro jistotu na nás čekal sladký perník a meloun. Tím jsme si ověřili na 100 %, že je vše zase v pořádku 🍌.

Čtvrteční den patřil výletu do Brna, konkrétně tedy do Vidy! (zábavný vědecký park u brněnského výstaviště). Tam jsme byli v bezpečí. Bylo tam tolik dětí, že by nás ten zlý čaroděj mezi nimi ani nepoznal, proto jsme se mohli naplno věnovat všem pokusům i atrakcím. Každý si chodil sám nebo s kamarády, aby si to stihl vše vyzkoušet tak dlouho, jak se mu to líbilo. Bylo pěkné počasí, proto jsme si mohli vyzkoušet i venkovní areál. Oběd nás čekal přímo v areálu, proto jsme se mohli ještě po obědě na chvíli

vrátit. Bližila se 14. hodina a my jsme se pomalu museli s Vidou rozloučit. Všem se tam moc líbilo, tak se tam snad zase někdy vrátíme.

Páteční dopoledne patřilo dobrodružné výpravě za pokladem. Na děti čekalo 13 stanovišť s úkoly, které musely splnit. Bylo to napínavé a některé úkoly byly těžké, nicméně děti si s nimi poradily a v cíli je čekala zaslužená odměna. Výborové palačinky k obědu byla ještě sladká tečka na závěr 😊. Po obědě jsme se šli ještě projít kolem laguny, aby nám vytrávilo. Pohráli jsme si ještě chvíli na hřišti, ale potom už nastal čas se vrátit. Podle spokojených výrazů dětí si myslím, že tábor si užily a třeba se s některými opět za rok shledám. Přeji všem dětem krásný zbytek prázdnin 🌈.

HPT 3 – Hasič záchranář

V pondělí ráno začalo naše celotýdenní táborové hraní na hasiče záchranáře. Ráno po předání dětí jsme si řekli program tábora, děti se rozdělily do sedmi záchranářských týmů, každý tým dostal svého kapitána a vyrazili jsme ven bojovat s letním parnem. Naším cílem byla přerovská laguna, kde se děti po dostatečném svačinkovém posilnění pustily do táborových her. Jednou z nich byl také velký štafetový běh malých záchranářů kolem laguny, který všichni úspěšně dokončili s úsměvem na tváři. Pro další nabrání sil jsme se přemístili do Michalova na výborný oběd. Po obědě jsme se ještě zastavili na odpočinkové hraní na hřišti U Králíčka a plní krásných dojmů z prvního dne tábora, unaveni horkem, jsme ukončili hraní návratem na Rybárnu, kde se malí záchranáři vrátili zpět pod křídla svých rodičů.

Druhý den byl ve znamení tradičního výletu do Hostýnských vrchů. I přes nepříznivou předpověď počasí se všem malým záchranářům podařilo zdolat výšlap z Trojáku na rozhlednu Maruška bez problémů suchou nohou. Jako správní záchranáři všichni z rozhledny zkontrolovali blízké okolí, jestli někde nehoří, a po zjištění, že jediný oheň plane na plotně v restauraci na Trojáku pod hromadou řízků se všichni s radostí vydali na cestu zpět. Po návratu na Troják jsme stihli ještě chvíli hraní venku, než začaly padat první dešťové kapky. Po dobrém obědě a vykoupení všech turistických známek, magnetek, pohledů a čokolád jsme se hbitým krokem mezi kapkami deště přesunuli do připraveného autobusu a vydali se na základnu. Někteří po cestě hlubokým zamyšlením nad super výletem nabrali znovu trochu sil a už přemýšleli nad tím, jaké krásné zážitky je budou čekat v dalších táborových dnech. 😊

Krásné počasí předchozích dnů vystřídaly ve středu chladnější teploty a od rána nekončící padající provazy vody. Využili jsme proto dopoledne na základně ke tvoření speciálních hasičských triček podle názvů jednotlivých týmů. Mimo klasických her pak přišly na řadu i vědomostní a kvízové soutěže s hasičskou tematikou. Jako správné záchranáře nás špatné počasí neodradilo a po ustrojení do jednotlivých pláštěnkových skafandrů jsme bezpečně přeplavali do Michalova. Kompenzaci za špatné počasí byly dětem na oběd vynikající špagety, které si některé děti i přidávaly. S posledním prázdným talířem padly v Michalově i poslední kapky deště a se soutěžním heslem nejmenších "kdo vyšlápne víc kaluží, vyhrává" jsme se vrátili na rybárnu ke komplexnímu sušení ponožek a pláštěnek. Odpoledne pak pokračovala další série her, malování a navlékání korálků, a kdo byl ještě kontaminován dešťovou vodou, mohl využít přirozeného sušení při imitaci řadové lidské vzduchové turbíny obíháním kolem židlíček. Špatné počasí nakonec malé táborníky ani rodiče nijak nezarmoutilo a všichni se těšili na čtvrtěční výlet k hasičům profíkům.

Čtvrtěční ráno bylo ve znamení velmi kýženého žhavého výletu malých záchranářů mezi ty velké opravdové hasiče HZS Olomouc. Po příjezdu jsme před vstupem na základnu ještě nabrali síly malou svačinkou, řekli jsme si bezpečnostní pravidla a otevřely se nám brány hasičské stanice. Prvotní překvapení bylo oboustranné, údiv dětí v jejich tvářích byl obrovský, překvapení hasičů samotných, vzhledem k rekordnímu počtu dětí okupujících jejich základnu, nebylo o nic menší. Po rozdělení do skupin jsme se pod vedením hasičů přesunuli k jednotlivým stanovištím. První byla prohlídka informační centrály, garáží a motorizace hasičské stanice, kde si děti mohly prolézt zásahová vozidla a vyzkoušet práci s jejich vybavením, dozvěděly se, jak hasiči pracují při různých

haváriích a že musí od nahlášení události a rozsvícení červených majáků vyjet do dvou minut ze základny. Malí záchranáři si pak zazávodili na atletickém oválu při soutěži v disciplínách TFA, u kterých profesionální hasiči pravidelně trénují. Po soutěži je čekala zdravotní, kde si každý vyzkoušel, jak správně pomoci zraněnému a jak přivolat pomoc. Největším tahákem pak byla nachystaná "lanovka". Všichni malí záchranáři byli velmi stateční, někteří překonali i pár slz a na vlastní kůži si vyzkoušeli pod vedením profesionálů evakuaci z druhého patra domu sjezdem na laně. Těžko se dětem vysvětlovalo u každého přistání s úsměvem na tváři a jejich slovy "já chci ještě", že nejde o kolotoče a každý má jen jednu jízdu, ale vzhledem k záplavě možností bohatého programu na lanovku rychle zapomněli. Hned po přistání všichni zkušeně zkontrolovali okolí zásahu, uviděli požár nedalekého hořícího domu, jako opravdoví hasiči natáhli hadice a s jiskrou v očích

hasili požár přesně namířenou proudnicí postupně na všechna důležitá místa, na střechu, na obě okna v prvním patře, na okna v přízemí a někteří pro jistotu taky na všechny spoluhasící bojovníky okolo, aby náhodou při zásahu nezůstali v suchu...

Po absolvování všech stanovišť a soutěžních disciplín děti dostaly upomínkové předměty a diplomy, které jsme pro ně společně s hasičským týmem připravili, poděkovali jsme všem hasičům, kteří nám ještě zahoukali sirénami na cestu a plní nádherných zážitků jsme se vydali na oběd. Vzhledem k tomu, že mimo sjezd na laně a stříkání po sobě vodou bylo pro děti největší zábavou hlavně obvazování kamarádů a všeho, co šlo, obvazem, při přesunu na oběd děti vykazovaly spíše známky skupinky chodících mumií z deštného pralesa než příměstského tábora. Po výborném obědě následovala pro všechny ještě o to lepší olomoucká zmrzlina a s plným bříškem dobrot a plnou hlavou nezapomenutelných zážitků odjezd autobusem domů.

I když nám páteční ráno propršelo, neubralo to dětem ani trochu na dobré táborové náladě. Hned po ranní svačince jsme se proto jako skupina správných záchranářů společně pustili do výroby a malování velké záchranářské vlajky, kde si každý našel kousek místa a uplatnil své tvůrčí schopnosti obrázkem s hasičskou tematikou. Někdo maloval technicky ve stylu Da Vinciho, jiní ve stylu impresionismu ala Claude Monet až po kubismus Pabla Picassa. Po dokončení díla hodného mistrů a umyvadlovém barevném odmaskování všech umělců jsme se připravili na výsadek. Děti se jako správní záchranáři nebály pár kapek deště, nahodili jsme pláštěnky, nebo některé jejich zbylé části po náročném týdnu, a vyrazili do muzea Jana Amose Komenského na Horní náměstí zkontrolovat, jestli náhodou po týdenních deštích nejsou zatopené některé sklepní prostory zámku. Po kontrole všech místností v suterénu v období pravěku, všech vitrin, místností a všech záchodů ve vyšších patrech v mladších časových pásmech jsme ještě vystoupali na zámeckou věž do současnosti, dle výrazu některých, do období hladu. Už sice nepršelo a mohli jsme se přesunout souchou nohou na oběd do Michalova, ale i tak některým nezůstala při přesunu trička suchá, protože v rámci páteční vzdělávací osvěty se hromadně vyzkoušel i známý Pavlovův reflex v praxi ve chvíli, kdy se děti dozvěděly, že je čekají palačinkové hody se zmrzlinou. Po výborném obědě jsme se vrátili zpět na základnu, všechny záchranářské týmy dostaly sladké odměny a po společné fotce pod vlajkou HASIČ ZÁCHRANÁŘ se všichni skvělí táborníci vrátili po týdenním zachraňování s úsměvem na tváři domů k rodičům.

HPT 4 - Kocour v botách

Tento týden nás zavalal na pomoc sám Amigo Kocour v botách. Prý na světě existuje hvězda, která plní přání?! To naše malé kamarády zaujalo a chtěli se přidat ke Kocourově výpravě. Aby se nám mapa i hvězda samotná lépe hledaly, rozdělili jsme se do družin. Každá družina si nabatkovala trika dle své barvy, abychom se později lépe rozeznali. Pod vedením pobočnicků Kocoura v botách se členové družin seznámili a zahráli pár her na prolomení ledů. V poledne naše družiny Kocour pozval na bohatou hostinu na doplnění energie na další cestu. Jelikož nikdo nikdy neviděl, kam přesně bájná hvězda spadla, jali jsme se odpoledne hledat mapu, která by nás k ní dovedla. Aby družiny získaly mapu, musely prokázat jistý orientační smysl v přírodě a týmovou spolupráci. Protože nás hledání mapy vyčerpalo, odebrali jsme se zpět do našeho doupěte odpočívat a hrát deskové hry.

V úterý bylo naším úkolem projít začarovaným lesem. Nikdo jsme ale netušili, že to bude až tak náročné a že mimo všech možných nástrah budeme bojovat i se samotnou Matkou přírodou. Cesta

byla náročná a blátivá, ale nic, co by Kocoura v botách a jeho amigosa zastrašilo. Ano, chvíli jsme to chtěli vzdát, ale nejsme přece z cukru. Vyrázili jsme vstříc dobrodružství a novým zážitkům, zdolali všechny nástrahy začarovaného lesa a v pořádku se vrátili domů.

Po průchodu temným lesem nás ve středu čekala další výzva, a to roklina smrti. Naše životy jsou nám však drahé, proto jsme se rozhodli, že nasbíráme pro své družiny životy během dopoledních her. Tyto životy nás pak chránily při průchodu samotnou roklinou, kdy jsme museli najít správnou cestu skrze nástrahy, která roklina skrývá. Všem oddílům se podařilo roklinou projít. Za odměnu jsme si dali chutný oběd. Poté jsme se vydali sbírat na Lagunu kamínky, které jsme si v našem doupěti různě ozdobili.

Ve čtvrtek jsme se na naší mapě za splněným přáním posunuli do Hvězdné pustiny. Takže nás čekal výlet do ostravského planetária. V planetáriu bylo několik velmi naučných výstav, a nakonec nás

čekalo komentované promítání v sále. Tam nám bylo ukázáno, co vlastně všechno vidíme na noční obloze. Na úplné zakončení nám pustili animovaný film o vzniku meteoritů. Pak už nás čekal oběd a hurá domů.

V pátek nás čekala poslední část cesty ke Hvězdě přání. Zjistili jsme však, že nás celou dobu sledují medvědi, kteří se chtějí taktéž dostat ke Hvězdě přání. Proto jsme poslední úsek prošli náročnější cestou plnou úzkých uliček a zákoutí, kudy medvědi neprojdou. Poté, co jsme došli až k samotné Hvězdě přání, se však mezi námi strhl spor, kdo z nás si vlastně přání splní. Svedli jsme urputnou závěrečnou bitvu, kdy jsme si strhávali životy v podobě krepáků. Vítězný oddíl byl však tak hodný a o své přání se s námi rozdělil. Avšak bude to čhtít nějaký čas, než takovou spoustu přání hvězda splní. Po obědě Kocour v botách odměnil naše malé dobrodruhy nějakými sladkostmi, ale i ovocem a každý si také odnesl diplom. Poté jsme celý týden oslavili tanečním odpolednem. Věříme, že si děti celý týden putování užily a budeme se těšit příště.

HPT 5 - Pohádkové putování

V Zemi pohádek se dnes stalo něco neočekávaného. Ukrutný čaroděj Zababa se už nechtěl dívat, jak jsou pohádkové bytosti šťastné, a celou zemi začaroval. Královně Petronelle se to ale vůbec nelíbilo a rozhodla se hledat pomoc. Tu jí slíbily děti z našeho příměstského tábora a hned se do toho pustily. Po stopách sedmi trpaslíků došly až ke Sněhurce, která jim poradila, že pokud chtějí Zemi pohádek pomoci, musí navštívit všechna její království, splnit zadané úkoly a naučit se písničku, díky které Zababu z království vyženou. Hned první den se jim podařilo vysvobodit první království - Kašpárkovo. Děti jsme se ale nevzdávaly a pomalu začaly plánovat, jak vysvobodit i zbytek Země pohádek. 🙌🥰

Úterní den vždy patří vyletům na Tesák, Troják nebo Marušku. Naše děti v Zemi pohádek stihly navštívit všechna tři místa. Na Tesáku jsme zjistili, že se nacházíme v Království Ferdy Mravence a je třeba pomoci mravencům posbírat ztracené perly z náhrdelníku Zlatovlásky, do kterých čaroděj Zababa zaklel všechny pohádkové bytosti. Naše děti jsou ale tak šikovné, že se jim podařilo najít všechny perly, vysvobodit pohádkové postavy a najít k nim jejich správné dvojice. Proto se brzy sešla Sněhurka se svými trpaslíky, Rumcajs s Mankou, Ferda s Beruškou atd. Zazpíváním Mravenčí ukolébavky jsme pak toto království vysvobodili. Nastal ale čas oběda, proto jsme přešli na Troják, kde jsme se po výborném obědě vydali na cestou Krakonošovým královstvím až na Marušku, zazpívání písničku Není nutno a další království bylo naše.

Už se těšíme na zítřek, protože nás čeká další důležité poslání... Musíme vysvobodit Vodníkovo a Výtvarné království. 😊

Ve středu ráno nás všechny z postele vytáhlo sluníčko a vypadalo to, že konečně bude hezký den, takže jsme se vydali zachránit Vodníkovo království. To nebylo nic jednoduchého, protože čaroděj Zababa otrhal na všech vrších kolem rybníka větve a smutný vodník nevěděl, co má dělat. Naštěstí se nám podařilo holé kmeny vrb nazdobit a vodník byl hned veselejší. 😊 Když jsme se chystali do Království zakletých loutek, které se nachází v loutkovém divadle Kašpárek, zastihl nás všechny nečekaný déšť. Zababa si prostě usmyslel, že jen tak jednoduché to s ním mít nebudeme. Děti se však deště nebojí, oblékly si pláštěnky a mohli jsme pokračovat v cestě. Prohlédli jsme si celé loutkové divadlo, seznámili se s tím, jak se pohádky hrají, a mohli si některé loutky i vyzkoušet. To se nám všem moc líbilo. 😊 Po výborném obědě jsme vysvobodili i Výtvarné království, ve kterém jsme malovali na dřevo a skládali obrázky ze zažehlovacích korálků. Pro dnešní den jsme měli

splněno, proto jsme hráli ještě hry v kruhu a hry taneční. Dnešní den byl náročný, ale my už se těšili na den další. Čeká nás totiž výlet do nejdálenějšího království, které se jmenuje Vida! 🤗

Ve čtvrtek jsme se společně vydali do slibovaného Vida! království, kde nás čekala spousta zajímavých atrakcí, které jsme si vyzkoušeli a k některým se vrátili i několikrát, protože se nám moc líbily. Některé děti zaujala skluzavka, jiné si vyzkoušely vyrobit tornádo, další stavěly na vodě přehradu a zkoušely, jak si voda tvoří vlastní koryto, zkrátka každý z nás si našel něco, co ho zaujalo.

🤗 Po obědě nás čekala ještě vědecká show Potápěč, díky které už víme, jak se správně potápět, co pod vodou uvidíme, jak voda a potápění působí na lidské tělo. Plní zážitků a dojmů jsme se pomalu vraceli domů, abychom se připravili na poslední den, kdy máme ještě možnost zachránit Zemi pohádek před zlým čarodějem Zababou. 🤗

🤗 V pátek bylo na příměstském táboře opravdu rušno. Od rána jsme se totiž chystali na záchranu posledních dvou království Země

pohádek, a to Království Včelky Máji a Království Bystrozrakého. Nikdo nevěděl, co nás čeká, ale do záchraňování jsme se vrhli s plným nasazením. Nejdříve bylo potřeba posbírat rozstříhanou zprávu, ze které jsme se dozvěděli, že musíme hledat strom chlapákovník a utrhnout si z něj plody, které nám zajistí potřebnou sílu pro boj se Zababou. Strom jsme našli, ale ze zašifrované zprávy vyšlo najevo, že plody se musí jíst jen s medem Včelky Máji, která má úl v parku u fontány. Cestou k němu jsme museli poslepu projít Království Bystrozrakého a úl jsme nakonec našli. Včelka nám ale med zanesla do restaurace Michalov, kam chodíme obědovat a kde nám ho po obědě předala hodná paní servírka. Ještě jsme po obědě stačili navštívit dětské hřiště, ale pak jsme spěchali do Rybárny, kde nás čekal poslední úkol. Zazpívat závěrečnou písničku Chválím tě, země má. Hned po ní se ozval strašný řev a Zababa navždy zmizel. Objevila se ale královna Petronella, která všem dětem poděkovala za záchranu Země pohádek a předala jim nejen diplom, ale také krásnou pohádkovou knížku, kalendář a spoustu sladkostí. Naše putování se vydařilo a už se těšíme na příští dobrodružství. 🤗🤗🤗

HPT 6 – Princezna zakletá v čase

„BLÍŽÍ SE DVACÁTÉ NAROZENINY PRINCEZNY ELENY, KDY SE MÁ VYPLNIT KLETBA A ČARODĚJNICE MURIEN A KRÁLOVSTVÍ ASPÁNIE MÁ POHLTIT ČERNÁ BOUŘE.“

Tuto zprávu nám dnes ráno sdělil samotný král Aspanie, Robert VIII. Nikdo z nás však netuší, jak takové pohromě zabránit. Proto jsme se semknuli do několika týmů. Během cesty na Lagunu jsme však potkali tajemného staříka, který nám předal zprávu, která však byla zašifrovaná, aby byla jiným

očí skryta. Společnými silami jsme zprávu během dopoledne rozluštili a zjistili, že princeznu může ochránit runa času. Poté jsme se již vydali na královský oběd. A jak se sluší a patří po obědě jsme si dali siestu ve formě společných a deskových her.

Včera jsme se dozvěděli, že princeznu může ochránit runa času. Poté, co jsme se ráno všichni přivítali, vydali jsme se za samotným alchymistou Archibaldem, který formuli runy času chrání. Cesta byla dlouhá a náročná, Archibald si pro nás připravil i pár úkolů, které jsme však hravě zvládli. Došli jsme k jeho chatrči, kde na nás již čekal skvělý oběd. Poté jsme se za odměnu přesunuli na dětské hřiště, když vtom přišel samotný Archibald a dětem předal runu času. Poděkovali jsme mu a vydali se na cestu domů.

Díky získání runy času se princezna i celé království dočkaly dalšího rána. A nyní máme snad i čas k dobru, proto jsme se chtěli hned vydat na boj s Muriem, avšak čarýfukyně Amélie, Archibaldova pobočnice, nám řekla, že bez zámečnického svítku se k Muriem do hradu nedostaneme. K našemu štěstí jsme však našli starou kamennou mapu, která by nám snad mohla pomoci najít onen svítek, který otvírá všechny dveře. Mapa však byla rozpadlá na několik kousků. Společnou prací jsme všechny díly posbírali a mapu dali zase dohromady. Po stopách získané mapy se vydáme zítra.

Po obědě jsme se uchýlili zpět na zámek a dali jsme se do kreativního tvoření či společných her.

Včera nám mapa ukázala, kde najdeme zámečnický svítek, údajně kousek od hradu samotné Muriem. Proto jsme se hned po ránu vydali svítek hledat, po chvíli pátrání jsme svítek našli a po přečtení se dostali i do hradu. Ihned jsme se vydali hledat Muriem, abychom s ní skoncovali. Avšak, ať jsme hledali, co nám síly stačily, všechna zákoutí hradu jsme prošli, nikde nikdo. Alespoň jsme se pokochali krásnými výhledy na okolní krajinu. Krátce po poledni jsme se vydali dolů do podhradí na oběd a poté již zpátky na náš hrad, kde jsme zbytek odpoledne strávili hrami.

Včera jsme Muriem nenašli, ale to, že jsme se dostali do jejího hradu, jí natolik rozhořčilo, že nás poctila svou návštěvou, aby to s námi skoncovala. Ale naši hrdinové byli stateční a bojovali ze všech sil, ubírali Muriem jeden život za druhým, až se nakonec dostali k jejímu krystalu, který zničili. Tímto byla dávná kletba zlomena a černá bouře zahánána. V druhé části odpoledne jsme se mezi sebou utkali v živé verzi Člověče, nezlob se. A po obědě nás čekala již samotná oslava vítězství, všichni hrdinové si domů odnesli patřičnou odměnu. Všichni doufáme, že princezna i celé království Aspanie jsou nyní v bezpečí a Muriem se již nevrátí. A i kdyby jsme připraveni se jí znovu postavit!

HPT 7 - Vesmírná cesta

V pondělí ráno bylo na základně velmi rušno. Tolik malých natěšených astronautů na jedné lodi nebylo od posledního velkého třesku pozorovaného v Rybárně. Po ranním seznámení a předání velitelských instrukcí jsme společně odstartovali vstříc novým zážitkům. První start ze základny nás přesvědčil o tom, že Slunce je opravdu blízko a hledat ve vesmíru stín je skoro nadlidský výkon. Zkušené velení lodi však navedlo posádku do bezpečných končin přerovských lagun, kde celé dopoledne všichni malí astronauti trénovali umění volného pohybu v prostoru, a velení posádky dumalo nad usměrňováním částic a prolomením teorie chaosu. Vzhledem k vysoké spotřebě energie a vlivem slunečního záření jsme po doplnění energetické kapacity mezipřistáním ve vesmírné stanici Michalov taktickým stínovým přeletem ochladili teplotu skafandrů ještě výbornou zmrzlinou a spokojení astronauti bezpečně přistáli s lodí zpět na základně.

Čekala nás úterní výprava raketou na MAR.u.S.ku... Malí astronauti byli pečlivě připraveni na výsadek a přežití v náročném kopcovitém terénu zvládli i přes nehostinné teplotní podmínky na výbornou. Po přistání jsme se vydali po stopách nedávno vyslaného robotického vozítka pro objevování života na planetě až k meteorologické stanici s rozhlednou, kde jsme pozorovali všechno okolo ve snaze spatřit alespoň z dálky nějaké to marťanské UFO. Když se s přibývajícím časem a hladem neobjevil žádný létající talíř, usoudili jsme, že lepší bude pozorovat alespoň talíře, které nelétají, a rychlostí teleportu jsme se přesunuli na základnu u Trojáku. Naše raketa byla připravená k návratu, zadali jsme souřadnice výchozího bodu domovské základny, někteří astronauti se vyčerpáním z dlouhé cesty uvedli samovolně do stavu krátkodobé cestovní hibernace a kapitán zavelel k odjezdu...

Poznámka kapitána: Posádka našich skvělých malých astronautů je silná a odolná, zvládneme

výpravy kamkoliv do neznáma!

Ač se říká, že třetí den bývá kritický, v našem případě byl opak pravdou. Po rozcvičkových ranních hrách si malí astronauti vyrobili vlastní vesmírné skafandry s nejoblíbenějšími hvězdami, planetami, raketami, kometami, mimozemšťany, vlajkami a Lajkami, které znají. Po malé svačince jsme se mezigalaktickým krokem přesunuli do vesmírného parku. Astronauti se rozdělili do tří týmů a soutěžili v poznávání planet sluneční soustavy a v plnění jednotlivých bodovaných úkolů. I když vítězný tým byl jen jeden, všichni hráli s plným nasazením a s úsměvem na tváři.

Ve čtvrtek nás čekala dlouhá cesta do planetária Ostrava. I přesto, že někteří astronauti se nalodili se zpožděním, protože nejspíš zapomněli, že už dávno nejsou na rodné planetě, kde čas plyne jinou rychlostí, a je avizován dřívější čas odletu, nakonec jsme odstartovali podle plánu. Po přistání v planetáriu jsme se na pohodlných pololežících sedačkách pod černou kopulí hvězdárny vydali na putování hlubokým vesmírem od severu až k jihu, od Slunce až k Neptunu a po všech souhvězdích letní i zimní oblohy a spolu s Felixem a jeho kamarádem Albim jsme prozkoumali všechny objevy Alberta Einsteina, od síly gravitace až po relativitu času. Malí astronauti plní vědomostí a nových informací pak doplnili energii u výborného oběda a vzhledem k relativně pokročilému času nás raketa bezpečně transportovala zpět na základnu.

Pátý a poslední den vesmírné cesty, napětí ve tvářích malých astronautů stále sílí... Je to tady... Po týdnu průzkumných misí, učení a objevování neznámého vesmíru na malé objevitele čekal mezigalaktický souboj sil těch nejlepších bojovníků ze všech známých galaxií. V laserové aréně byla toho rána velmi dusná atmosféra a v nervózním tichu bylo slyšet i spadnutí špejle od posledního lízátká... A pak to začalo... Malí bojovníci se chopili štítů, laserových zbraní a vrhli se bez sebemenších známek strachu střemhlav na frontovou linii bojové arény. I přes těžké boje se nakonec projevila zkušenost našich trénovaných ostrostřelců. Všichni vyvázli bez zranění a po návratu z bojiště s úsměvem sčítali nasbírané skalpy. Po dlouhých a těžkých bojích dostali naši astronauti sladkou odměnu v podobě palačinek se zmrzlinou a po odpočinkovém hraní jsme se dostali všichni zpět na základnu, kde proběhlo vyhlášení vítězů a předání diplomů a odměn. Byla to dlouhá týdenní vesmírná cesta, ale jak sám Einstein predikoval, z důvodu relativity času, všechny krásné chvíle utečou vždy velmi rychle. Všichni malí astronauti byli skvělí... Děti dostaly odměny v podobě sladkostí, diplomů a drobností, a nám, vedoucím vesmírné posádky, se dostalo nejkrásnějších odměn v podobě upřímných úsměvů, objetí, a spokojenosti všech malých astronautů!

HPT 8 – Indiánské léto

V pondělí 28. srpna začal poslední letošní příměstský tábor Dlačky. Děti si první den vrobily indiánské čelenky a získaly první pírkó. Po seznamovacích hrách v Rybárně soutěžily venku na Laguně ve sběru potravy pro indiánský kmen.

Další den čekal malé indiány a indiánky výlet do táborové základny v Rajnochovicích.

Při úterní návštěvě táborové základny Dlačky jsme zmokli jen malinko. Děti si vyzkoušely střelbu z luku, mohly ručkovat po laně nebo si hrát a stavět ve vyhřáté jídelně.

Ve středu vytvořily děti 3 indiánské kmeny, vymyslely si bojové pokřiky a dostaly za úkol nalovit do svých loďek co nejvíce ryb. Kolem poledne se deštivé počasí umoudřilo a mohli jsme část dne strávit také venku.

Čtvrteční návštěva Hanáckého dvora v Polkovicích. Seznámení s koňmi, krmení, hřebelcování, sedláni i krátká projížďka, to všechno zažily naše děti během celého dopoledne, které zde strávily. 🐾😊

Poslední den se prostřídaly stolní, deskové i karetní hry, soutěže s otázkami a hledáním obrázků, aktivity na Laguně i v Michalově. Všem indiánům a indiánkám děkujeme za účast.

HPT 2023 za námi, těšíme se na HPT 2024

Letní prázdniny skončily a my máme na co vzpomínat. 😊 Na tábory, příměšťáky, výlety, sporty, hry, pobyty v přírodě i ve vědeckých centrech, v hvězdárnách i jinde. Bylo to s vámi všemi moc fajn. 🥰
Přejeme všem dětem pohodový a úspěšný školní rok, rodičům pevné nervy. Těšíme se, že se uvidíme na našich dalších akcích. Jsou pro vás připraveny víkendovky, sportovní akce, koncerty a jiné. 😊 A to nejen teď na podzim, ale také v zimě a na jaře. A v létě? Už teď začínáme plánovat tábory. Těšte se!!! 🥰 Petra Novotná

ŠKOLÍCÍ CENTRUM DUHY PŘEROV

Duha Klub Dlažka

Palackého 1, 75002 Přerov dlazka@dlazka.cz www.dlazka.cz
pořádá pro aktivní zájemce od 15 let

školení

organizátorů volného času,
táborových praktikantů a oddílových vedoucích

Velký táborový konkurz 2024

19. – 21. 4. 2024

Rajnochovice (Tábor Dlažky)

Hlavní program: Základy psychologie a pedagogiky – hry a sporty venku i uvnitř - zdravotěda a hygiena – bezpečnost práce – recese – výtvarka - právní minimum vedoucího – hospodaření – propozice – organizace akce – herní systémy - tábornické dovednosti – závěrečný test a předání osvědčení
Začínáme v pátek v 17:00, ale je možno přijet už od 16:00). Akce je do neděle 21. 4. 2024 do 15:00.

Přijďte načerpat znalosti, vyzkoušet si, poznat!!!

Další informace:

Ubytování: Dřevěné chatky po čtyřech s el. topením,. Spacák vezměte svůj!

Stravování: Společně v dostatečném množství a kvalitě, jako vždy. Čaj bude!

S sebou: Sportovní oblečení, pořádné boty do nepohody – aspoň dvoje, psací a kreslicí potřeby, blok, sátek, hudební nástroj (máte-li), dobré nápady, chuť naslouchat i diskutovat, dobrou náladu + dvě foto pasového formátu!!!

Nachystejte si dvě hry do místnosti a dvě ven. Připravte si propozice na libovolnou vámi pořádanou akci a přineste ji na papíře ve formátu A4.

Doprava: Nejlépe busem z Přerova 15:20 či 17:35. Cestu si hradí každý sám.

V neděli bude možno jet busem speciál do Přerova v 15:00 hodin za 50,- Kč.

Cena: 1111,- **Slevy:** 333,- pro členy Duhy (Duha Klubu Dlažka). Sleva při platbě do 31.3.2024 99,-. Sleva pro účastníky dubnové brigády na táboře Dlažky je 111,-.

Plaťte až v roce 2024!

Jak se přihlásit: Na našem webu přímo u akce a poté dle pokynů z mailu poslat startovné. Do poznámky při placení uveďte, kdy odjedete.

Přihlášení jste až zaplacením. Po přihlášení obdržíte další info.

Těší se na vás Džery a další vedoucí

DUHA KLUB DLAŽKA NABÍZÍ 34. ROČNÍK

své nejvýznamnější a nejzábavnější sportovně-kulturní akce - soutěž smíšených týmů

Velké Dláždění

17.-20.5.2024

Meziříčko

Přihlášky do 31.1.2024
na www.dlazka.cz

Info: <http://velkedlazdeni.dlazka.cz>

Velkolepý turnaj plný sportu, her a soutěží všeho druhu po jednatřicáté!!!

Akce proběhne za finanční pomoci Statutárního města Přerov.

Kdo a jak se může zúčastnit turnaje: V družstvu může být až 11 členů (minimálně 4 z nich jsou ženského pohlaví a minimálně 4 z nich je mužského pohlaví). **Věkový limit:** Min. 18 let (výjimky po domluvě). Je nutné absolvovat aspoň 22 ze 30 disciplín.

Máte-li zájem pomoci (pořadatelé či rozhodčí) – ozvěte se!

Na 99% bude: Abalone Aktivita Badminton Cvičení na hudbu Dáma Dánské kuželky Dixit Dlážděč Duatlon Fotbal Horská kola Krokět Licitovaný mariáš Lodě Noční šílená běhačka Nohejbal Orientační běh Pétanque Ringo Ringocesta Scrabble Speciál trefy (basket, šipky, vzduchovka) Stolní tenis Šachy Šimbal Tanec Volejbal Zubří + speciální překvapení. Závěrečná štafeta. Hudební večery – rocková party + taneční hudba!

Jde hlavně o to zahrát si! My slibujeme, že si krásně zahrájet! O to jde! Jako vždy nám i vám!

Mussur (Jaroslav Biolek) - vedoucí turnaje + další skyvělí pořadatelé